

עין משפט
גד מצוה

ע א מיי פון מהל' מלח
הל' ופון י"ד א פתח
לארון קען טוהען י"ד א
קען סען א נחל' א
עא ב מיי שס פון הל'
א פתח שס טוהען
סען א:
עב ג ד מיי פון שס הל'
ד פתח שס טור י"ד
ס' קען טוהען ח'מ
סן סען א וס' רעה סען
א:
עג ד ו מיי שס פתח שס
טור י"ד שס:
עד ז מיי שס אלכס ז
פתח שס טור י"ד
שס:
עה ט י טור י"ד שס:
עז י"ז טור י"ד שס:

מוסף רש"י

ואפילו את שם נחמה שלה ויגדל ייקרן לו
פירות של אה אחרת דמסממא אין
בזיון לעשות תמזי חדש ככל שם ממה
הואיל ולא קצב צבול של השנים
לפרש בשער במישלם שיח אילין
מיוקן מיוח כהולוס:

האי משכנתא באתרא דמסכין אין
ב"ח גובה הימנה. דהוי
כמטלטלי דמיחא נלח משעטעדי לנצל
חוב ולא דמי ליחומים שגבו קרקע
בחיוב אציקין דביחא חזר וגובה אותה
מסן אע"ג דשומא הדרה לעולם דלא
הדרן אלח שומא ועשיה הישר והטוב
ומירשח הוא דקא זינן לה כדאמרינן
בפי"ק (לעיל ד' עז): ולהכי נמי אוולין
הפירות בלא בימחא:

ושביעית משמטתה. לא דמי
למלוה על המסכן
לדינה משמטתה דשאי מטלטלין
דמסין להו וקנה להו שלא בשעת
הלוואה כ"ר יתקן (לקמן ד' פג). ולהכי
גם בשעת הלוואה חשבו של אחין
דקדק דלא רבתי לז:

והלכתא צריך למקנא מיניה.
אין לפרש משום

דמלוה קאמז מתתקנא והוי פטומי
מילי דלוה איבעי לאמריזא ד"ר אמי
וגרסה דאזירי לאחר שלום הימנו פלג דאפי
אזאס דלוה לרר קנין שלג יסוזר
די יואי בתחילת הלואה אלא דהוי
תאכרל דלל ממקני כיון שזו עמד
ינווח לא יוכל לקנות אלא מה שהוא
ומקנה לו: **רבינא** אדכר בבבא.
תמיה דלעיל אמרין קצותא מרבין
בבביתא לא יכיל ועוד לעיל
איפליגו בקצותא רב אחא ורבינא
ואופי מלן דשרי מורה בבביתא
אסור דכל הפסוס מוציא מרבין

אומר ר"ת דריבנא לא היה רוצה ליעול השם ולעשות עמנו לורבא מרובנא ועוד נמצא מוגה בספרו של רבינו חס רפרס במקום רבינא בפלוגתא דקולותא וי"מ דהך נבייתא דריבנא הינו קולותא דליבא דאמרי דלא חמה שנים אכליה בנבייתא ויחאן וזילן שימין אכליה פירות לעל פלגי בר אחא ורבינא ומקאן קולן דריבנא לקולא וזנאה שגס ר"ח סובר כן שפסק דקיי"ל כרז אשי דלא אכיל בנבייתא ולא שרי לצריבא מרובנא אלא במשנתא דסורא אם כן ר"ל דנבייתא דהכא הוה קולותא מדלגא שרי אלא במשנתא דסורא: ונחת

והפס' הוא גרסות של מוכר: "אע"ג דלא אגבחיכוהו" לפי שקנו לו מנה של מנה חובל למקלוק דע וכן שנים כי ועל מנת קן וכל הדברים כפי התנאי: **דריד** למקנה מים: דלא לק אק מנייה ואויסיו וזו. ואשגח קר ומעמה אל תחבל מירות ערד: לא אפיל. ופארתה דתקלוק קאי: דע אחווה. שפמרה מורה (הוא מן) פדנות ופמשהו: דל ציית דע חומר שפמרה אל דרעטנים ותשע מורה הייכל:

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

במישולם שניא איין תיפוק ארעא דא באא בפה. תימה מה
 בין זה לנביא ד"ע"י יכול לסלקו דאס לא היה יכול
 לסלקו אס כן בלא נביא נמי שרי דמשמע לעיל דקאמר באחרא
 דמסלקי לא יוכלו אלא נביא משמע אבל באחרא דלא מסלקי

בגדולים אמר רבא בריה דרב יוסף משמיה דרבא "האי משכנתא באתרא דמסלקי לא ניכול אלא בנכיתא וצורבא מדרבנן אפילו בנכיתא לא ניכול אלא במאי ניכול בקיצותא הניחא למאן דאמר קיצותא שריא אלא למאן דאמר קיצותא אסירא מאי איכא למימר דאמרו קיצותא פליגא בה רב אחא ורבנא חד אמר קיצותא שריא וחד אמר קיצותא אסירא היכי דמי קיצותא דאמר ליה עד חמש שנין אכילנא לה בלא נכיתא מכאן ואילך שיימנא לך כולוה פירי איכא דאמרי כל בלא בנכיתא אסור אבל היכי דמי קיצותא דאמר ליה עד חמש שנין אכילנא בנכיתא מכאן ואילך שיימנא לך כולוה פירי דאמר דאסר בקמיתא שרי בבתרייתא מאן דאסר בבתרייתא היכי שרי למיכל שרי "כי" משכנתא דסורא דכתבי בה הכי במשלם שניא אילין תיפוק ארעא דא בלא כסף רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע אמרי תריוהי "האי משכנתא באתרא דמסלקי אין בעל חוב גובה הימנה ואין הבכור נוטל בה פי שנים ושביעית משמטתה יובאתרא דלא מסלקי בעל חוב גובה הימנו ובכור נוטל בו פי שנים ואין שביעית משמטתה ואמר מר זוטרא משמיה דרבא פפא "האי משכנתא באתרא דמסלקי מסלקי ליה ואפילו מתמרי דאבדויא ויא אנבתהו בסיסי קננהו ולמאן דאמר "כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח אפילו דלא אנבתהו בסיסי קננהו" ופישטא באתרא דמסלקי ואמר לא מסתלקנה הא קאמר דלא מסתלקנה אלא באתרא דלא מסלקי ואמר מסתלקנה מאי צריך למקנא מיניה או לא רב פפא אמר לא צריך למקנא מיניה רב ששת בריה דרב אידי אמר צריך למקנא מיניה והלכתא "צריך למקנא מיניה ואמר אביל" ויאיתי וזי לא אביל איזיל ואסתר ויאיתי וזי רבנא אמר אביל וזי רבא אמר בריה דזי רבא אמר לא אביל "והלכתא לא אביל רב כהנא ורב פפא ורב אשי לא אביל בנכיתא רבנא אביל בנכיתא אמר מר זוטרא מאי מעמא דמאן דאביל בנכיתא מידי דהוה אשדה אחוזה שדה אחוזה לאו אע"ג דקא אביל פירי טובא אמר רחמנא

בגדולים. ואפי"ג דלכל שיעור וחי לא מסלקין ליה דקסבר מחמתיה
 סלקין אבק רביה הוא ואין כל בדניין לו יתרו: **בשרא דמסלין**
לא יבול **אלא** **בנימא**. שבעה לו מן המזבז קצוב קצוב
 לשנה דנראה כמזכו לו ויורד בספק דאפילו תלקה ולא יהו דה
 פירית יכנס לו אותה קצבה האה
 ררר וררר משמיר
 שתי מנייה שמי לאו רביה הוא

דיווקא באהער דעמסקי אבא
ללא מעסקי כל ימי זמן הוי כמסירה
אזלי ובלא נביאה נמי אכול: **טורבא**
מדרגן. שצריך לשדו דרשיו ומהקדש
אף במצור לן פן ילמדו ממנו חלול
באסורין אפילו נביאה נמי לא
יכול: **קיוואה**. לען מפרש: **מאן**
דאשר בקמיעא. ללשנא קמא דאשר
חאשר בלא נביאה פלגיני סבר

בצבתיחא כולי עלמא שרי: **נאמן**
דאבר בצבתיחא. לנישנא בתרא
דאמרינן אפילו כי אכל חמא שנים
קמחי בצבתיחא פליגי דחד מנייהו
אמר (א) היכא שרי: **במשלם שניא כו.**
ללא מיחוי כהנאחא אלא כהנאח
הימנו פירות השנים האלו כהנאח
הללו: **אין בעל חוב גובה הימנה.**
אם מת המלוה ופלה לפני בניו אין
בעל חוב לשל אציהם גובה הימנה
דאין לזל לאציהם גבושה כל שרקע
כלום ומתטלתי בעלמא יניהו ומתטלתי
דימתי לא משתעבדי לבעל חוב.
בדלתיחא גוודוי הויא דאין אפילו

וּבְשִׁמְלָתָהּ דַּעַל כְּתֻמֵּיהֶם שָׁהָר לֹא הָיָה
 מַעֲוִיתוֹ וְנִשְׁתַּעֲבַד וְהַמּוֹרָה אֲמָרָה
 יָבֹא שְׁלִיחַ בִּיד וְיִכְנַס לְבֵיתוֹ וְיִטּוֹל
 מִשְׁכֵּבוֹ דְּכַחֲבִי (דְּבָרִים ד') וְהֵאָשִׁיב
 אֶשֶׁר אָתָּה נוֹשֵׁב בִּי וְגו' וְאֶזְמִינָן
 לְקַמָּן (דָּף קיג.) זֶה שְׁלִיחַ בִּיד אֲבָל
 הֵיכָל דְּמֵית בְּהָרִי יִתְמִי מֵאִי עֲבִידֵיהֶם
 דְּחֻבָּה לֹא לִוּוּ מִמֶּנּוּ. וְאִי יִרְמִי
 קִרְקוּת מִשְׁתַּעֲבָדִי וְכֹסֵי מַחֲסִים
 וּמִיֵּחִיב מִדִּין עֶרֶב דְּנִכְסֵיהֶו דְּבֵר
 אִינִישׁ אֵינִין עֶרְבוֹן בֵּיה דְּכִי אֲחִפְיָה
 עֲלֵיהֶו סִמָּן אֲבָל מִטְּלָטְלִי אֲפִילוּ דִּין
 עֲרֵב לִיכָא דְּכֹחַ לְהוֹלִיב סִמָּן מְלוּה
 הוּאֵל וְיִבְדּוּ לְהִלְצֵנָן וְלֹאֲבָדִין: וְאִין
 הַכּוֹזֵר נוֹטֵל פִּי שֵׁנִים. לְמַאֲן דְּאֲמַר
 בְּכֹכָא בְּתַרֵּל (דָּף קמז:) דִּין הַכּוֹזֵר
 נוֹטֵל פִּי שֵׁנִים בְּמֵלוּה הָא מִנֵּה הוּאֵל
 וְאֲתַרֵּל דְּמַסְלָקִין מְלוּה בְּעֵמְלָתָהּ
 דִּין הַשֹּׂדֵה לְפָנֵיו אֲלֵא לִשְׁעִבֵד
 פִּירוּת וְהוּה לִיֵּה רַחֵו וְאִין הַכּוֹזֵר נוֹטֵל
 בְּרָחִי לֵבָא לְפִיפִיָּה אֲחֵר מִיתָה
 תְּלוּן בְּמִנְחוּתִין בִּיד אֲשֵׁר דְּכֵיבִי
 (דְּבָרִים כה) כֹּכָל אֲשֵׁר יִמְאָל לוֹ:
 וְיִצְבִּיעִי שְׁמַעְטָסָה. שְׂאָר מְלוּה בְּשֵׁטֵר
 שִׁנְכִּי לִוּוּ מִשְׁוֹעֲבָדִין לָן וְהַשְׁבִּיעִית
 שְׁמַעְטָסָה דְּלֵאֵו לִי מְלוּה לִיֵּה אֲחֵר
 וְהַשְׁבִּיעִית

שזין שביעית משמטו דהאס בתמסין על מטלטלין קיימין ועומא
מאס דנעל מוז קוה משכין שכידו דלפסין (לקמן דף פב.)
מולך מהיה דקדק? והוא ליה כנבוי: כעל מוז גוכה ממנו. דמכר
הוא אללו וייטו טעמא דכלוהי: אפי' פתחיה דאבויא. כשדערין
תמרים שוטחין מחללות תחת הדקלן וטופלין התמרים עליהם
ואס בא וישלם לו מעמיו ממלון אף מן התמרים התלושין שעל
התמחלות: ופי' אגבהינהו ככר בפיסין. שנתן בתוך סלים כשנתלן
מן התמחלות: אפי' אותם הבגדים קודם שקיבל מעמיו והיה לו
שלו: ונ"מ. בבבא ברי (ד' פב:) על של לוקא קוה לו.
ולחיי שזין כליו: ואמר לא מהסלקא. [ב] בשעת מתן מעות התנה
מעמיו וירקע נקטו בכסף בין לך מקח בין לךך פירות בין
דינורא בעלמא ויכול לומר לא אשעם מן המהנא: א"ל אייל
ואיל והמעוה מוכנים לו ולא נתנו לו רשות להיות שומט ואוכל.
מן ההקדש לפי השעם שעד היכול קלט ופידעיון לשעם כפי השבון
אפי' דאילי פירה. הקדש טובא שזין פירות של כל השנה דרבה:

מסורת הש"ס

(א) לקחמן קי. ב"ב לה: [לח.].
(ב) [קדושין מה: ב"ב פה:
ע"ז עא:]. (ג) [דברים נד:].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה למאן דאסר
וכו' אסר היכי שרי:

גליון הש"ס

נמ' בי מסכנתא דסורא.
עין פסחים דף קיב ע"ב
מלוא ונוף גדול: רמז'
ד"ה רבינא וכו' ואור"ה
דריבנא לא היה רוצה.
עין גאלי רנה איה פ"ס
מסנד;

הגהות הגר"א

[א] גב' אהר אהלי כ"ו.
נ"ב הרמזים השמישו וכן
הה"ק: [ב] רש"י ד"ה
ואמר לו שמתקנתו כשעת
הזאת וכן ויבשרו ויבשרו
ממשם אפילו אהר מתן
משה. נ"י ומת' וזכנו
הרמזים ממשם כשצ"י:
[ג] תוס' ד"ה וילכתא.
ויורה כ"ו. נ"ב כשעת
הזאת משה נתן רש"י.
תל' וטור אלל הרמזים
אינו מחלק בכל וי' וישמע
לדל"י כשעת הלילה וי'